

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2950/2564

นาย ท.โจทก์ นาง ก. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 158, ป.วิ.อ. มาตรา 161, ป.วิ.อ. มาตรา 216, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 175, ป.อ. มาตรา 177, ป.วิ.อ. มาตรา 186, ป.วิ.พ. มาตรา 225, ป.วิ.อ. มาตรา 15

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโดยเห็นว่า ฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายว่าจำเลยทั้งสิบหกฟ้องเท็จและเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีอาญาพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยทั้งสิบหกเข้าใจข้อหาได้ดี จึงเป็นฟ้องที่ไม่สมบูรณ์ ไม่ชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา 158 (5) และยังเป็นฟ้องที่บรรยายไม่ครบองค์ประกอบของความผิดตามบทมาตราที่ขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสิบหกด้วย กรณีมิใช่เรื่องฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลที่จะสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา 161 ได้ ป.วิ.อ. มาตรา 216 วรรคหนึ่ง วางหลักในการฎีกาว่า ฎีกาจะต้องคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ว่าที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยมานั้นไม่ถูกต้องด้วยข้อเท็จจริง และไม่ชอบด้วยเหตุผลอย่างไร เมื่อพิจารณาฎีกาของโจทก์แล้ว เห็นได้ว่า ฎีกาโจทก์ไม่ได้ยกข้อเท็จจริงและเหตุผลขึ้นโต้แย้งว่าที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 วินิจฉัยว่าอุทธรณ์โจทก์มิได้โต้แย้งว่าคำพิพากษาศาลชั้นต้นไม่ชอบอย่างไร และโจทก์ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาศาลชั้นต้นเพราะเหตุใดนั้น ไม่ถูกต้องด้วยข้อเท็จจริงและไม่ชอบด้วยเหตุผลอย่างไร ฎีกาโจทก์จึงไม่เป็นการคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติดังกล่าว ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสิบหกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 175, 177 ระหว่างได้ส่วนมูลฟ้อง โจทก์ถอนฟ้องจำเลยที่ 9 ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ 9 ออกจากสารบบความ ศาลชั้นต้นได้ส่วนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีสำหรับจำเลยที่ 1 ถึงที่ 8 และจำเลยที่ 10 ถึงที่ 16 มีมูลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 175 ประกอบมาตรา 83 และคดีสำหรับจำเลยที่ 5 และที่ 7 มีมูลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 177 ให้ประทับฟ้องไว้พิจารณา ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 1 ถึงที่ 4 ที่ 6 ที่ 8 และที่ 10 ถึงที่ 16 ข้อหาเบิกความเท็จ จำเลยที่ 1 ถึงที่ 8 และที่ 10 ถึงที่ 16 ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 4 จำเลยที่ 10 ถึงแก่ความตาย ศาลอุทธรณ์ภาค 4 จำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ 10 ออกจากสารบบความ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาให้ยกอุทธรณ์ของโจทก์ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์ข้อแรกมีว่า คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 186 ประกอบมาตรา 215 บัญญัติว่า คำพิพากษาหรือคำสั่งต้องมีข้อสำคัญเหล่านี้เป็นอย่างน้อย (1) ชื่อศาลและวันเดือนปี (2) คดีระหว่างใครโจทก์ใครจำเลย (3) เรื่อง (4) ข้อหาและคำให้การ ฯลฯ ตามมาตรา 186 (4) ข้อหา หมายถึง คำฟ้องโจทก์ ซึ่งศาลอุทธรณ์ภาค 4 มีดุลพินิจย่อคำฟ้องโจทก์ในสาระสำคัญมาแสดงไว้ในคำพิพากษาเพื่อให้ผู้อ่านคำพิพากษาเข้าใจถึงข้อหาที่โจทก์ฟ้องได้ โดยไม่จำเป็นที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 ต้องคัดลอกคำฟ้องโจทก์มาทั้งหมด ทั้งการที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 ตัดข้อความสำคัญในคำฟ้องโจทก์ออกไปบางส่วนย่อมไม่มีผลต่อการวินิจฉัยคดี

ของศาลอุทธรณ์ภาค 4 เพราะในการวินิจฉัยคดีศาลอุทธรณ์ภาค 4 ต้องพิจารณาจากคำฟ้องโจทก์ ทั้งฉบับเป็นสำคัญ คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์โดยเห็นว่า ฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายว่า จำเลยทั้งสิบหกฟ้องเท็จและเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีอาญาพอสมควรเท่าที่จะให้ จำเลยทั้งสิบหกเข้าใจข้อหาได้ดี จึงเป็นฟ้องที่ไม่สมบูรณ์ ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา 158 (5) และยังเป็นฟ้องที่บรรยายไม่ครบองค์ประกอบของความผิดตามบท มาตราที่ขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสิบหกด้วย กรณีมิใช่เรื่องฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมายซึ่งอยู่ใน อำนาจของศาลที่จะสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 161 ได้ โจทก์อุทธรณ์ 2 ประเด็น ประเด็นแรก คือ การที่ศาลชั้นต้นไม่ออกหมายเรียกบุคคลตามที่โจทก์ ยื่นคำร้องขอเป็นการกระทำที่ขัดด้วยกฎหมายหรือไม่ และประเด็นที่สอง ศาลชั้นต้นพิพากษา ยกฟ้องโจทก์ชอบหรือไม่ ดังนี้ การวินิจฉัยคดีของศาลอุทธรณ์ภาค 4 จึงต้องวินิจฉัยตามประเด็นที่ ศาลชั้นต้นวินิจฉัยไว้ในคำพิพากษาและอุทธรณ์โจทก์ที่คัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของ ศาลชั้นต้น เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 4 วินิจฉัยตามประเด็นที่โจทก์อุทธรณ์ทั้ง 2 ประเด็นแล้ว โดย ประเด็นแรก เห็นว่า กรณีไม่เป็นประโยชน์ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 จะรับวินิจฉัย และประเด็นที่ 2 เห็นว่า อุทธรณ์โจทก์เป็นอุทธรณ์ไม่ชัดเจน ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 แล้วพิพากษาให้ยก อุทธรณ์ของโจทก์ ดังนี้ ผลของคดีตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 จึงต้องเป็นไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้นที่วินิจฉัยว่าฟ้องโจทก์ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) เมื่อฟ้องโจทก์ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงไม่มีเหตุที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 ต้อง วินิจฉัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของจำเลยที่ 1 ถึงที่ 8 และที่ 10 ถึงที่ 16 ตามที่โจทก์อุทธรณ์อีก คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ฎีกา โจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์ข้อต่อไปมีว่า ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 วินิจฉัยว่า อุทธรณ์โจทก์ที่ว่าศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์ชอบหรือไม่เป็นอุทธรณ์ที่ไม่ชัดเจนไม่ชอบด้วย ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา 15 ชอบหรือไม่นั้น เห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง วางหลักในการฎีกาว่า ฎีกาจะต้องคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ว่าที่ ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยมานั้น ไม่ถูกต้องด้วยข้อเท็จจริงและไม่ชอบด้วยเหตุผลอย่างไร ศาลฎีกาได้อ่าน ฎีกาโจทก์ที่คัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 ในประเด็นนี้ตามฎีกาหน้าที่ 13 และหน้าที่ 14 โดยตลอดแล้ว เห็นได้ว่า ฎีกาโจทก์ไม่ได้ยกข้อเท็จจริงและเหตุผลขึ้นโต้แย้งว่าที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 วินิจฉัยว่าอุทธรณ์โจทก์มิได้โต้แย้งว่าคำพิพากษาศาลชั้นต้นไม่ชอบอย่างไร และโจทก์ไม่เห็นด้วย กับคำพิพากษาศาลชั้นต้นเพราะเหตุใดนั้นไม่ถูกต้องด้วยข้อเท็จจริงและไม่ชอบด้วยเหตุผลอย่างไร ฎีกาโจทก์จึงไม่เป็นการคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติดังกล่าว ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย เมื่อศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยฎีกาโจทก์ข้อนี้แล้ว การวินิจฉัยฎีกาโจทก์ใน ประเด็นที่ว่า การที่ศาลชั้นต้นไม่ออกหมายเรียกบุคคลตามที่โจทก์ยื่นคำร้องขอเป็นการกระทำที่ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ย่อมไม่มีผลเปลี่ยนแปลงผลของคดีได้ ศาลฎีกาจึงไม่รับวินิจฉัยเช่นกัน พิพากษายืน

องค์คณะ

เทพ อิงคสิทธิ์ · พงษ์ศักดิ์ กิตติสมเกียรติ · จาตุรงค์ สรณวัตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2950/2564>